

Den underbara lådan

Satt i sitt avlägsna kök den urminnes torparen Karlsson
knotig i fällbänkens hörn och tigande lurade skymning.
Råttornas knaprande ljud och husmoderns hasande strumpläst
ljödo i tystnaden strävt, och tankarna flöto som mjölgröt
trögt under fuktfläckt tak och ältade dagens bekymmer.
Skogen stod tjock kring hans hus, och aldrig en gästande granne
bragte en ljusglimt dit in och nämnde den ryktbare Platon,
förde Kamtschatka på tal och spelade Mozart på fela.
Men när den fläskiga jul mot mitten av tjugonde seklet
ingick med bingbång och frid i landsbygdens fattiga socken
kom med en låda en dag den trefalt välsignade bussen.
Torparens välklädde son som verkar i staden som portvakt
skickade lådan till far med tyngande ackumulator,
lampor och sladdar och allt, som undfåtts på månadsbetalning.
Torparen skådade skyggt den prydliga, blänkande lådan,
tog sina glasögon fram och läste med mumlande läppar
bruksanvisningens lapp som medföljde julklappspaketet,
skruvade så på sin plats med stela och ovana fingrar
trådarnas poler till sist och påvred den svagsura strömmen.
Hustrun som stod vid sin spis och tillredde aftonens lutfisk
öppnade munnen i skräck, när plötsligt en dånande stämma
genljöd kring spiskupans valv och yttrade: Utlängan halvklart,
Borkum signal över tratt och Rödkallen aderton grader.
Torparen skrattade till och vred den graderade ratten
vilken på lådan är fäst, och mansrösten dämpades något,
tystnade därpå till ro och följdes av gladare röster. –
Helgen kröp underbart fram, och torparens häpnad gick över,
men i hans skröpliga kök blev kvar det pulserande livet.
Heidenstam tittade in, och klangfagert sjöng Galli Curci,
Armstrong trakterade bleck, professor Wellander benäget
gav av sitt vetande del det fattiga torparefolket.
Samtida statsråd i frack och hävdernas avdöda kungar
började gästa dess tjäll och komma till kaffet om kvällen
vilket ur blänkande pip på järnspisen pressas ur sumpen.

DN 24 november 1937. Ur Vers, 1945